

Szerkesztőség: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Előfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.
Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.
Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, Versecz

Hirdetési díj petitorsoroként
12 fillér. Nyilttérben egy
sor 20 fillér.

Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában.

Előbb: „DÉLVIDEKI NEMZETÖR“

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET“ HIVATALOS KÖZLÖNYE

OLVASÓINKHOZ.

Az újév küszöbén lapunk a huszonkilencedik évfolyamába lépett.

A ki a vidéki hírlapírás nehézségeit, bajait ismeri, azt hisszük, méltányolni tudja, hogy mily akadályokat kellett leküzdeniünk hivatásunk teljesítésében. Sokszor kellett tapasztalnunk közönyt, kicsinylést, lenézést, de ez minket soha nem tántorított el a kitűzött célunktól, mert elég jutalmat véltünk és vélünk találni abban a tudatban, hogy mi a közérdek és a magyarosodásért küzdöttünk.

Lapunk iránya továbbra is a közérdeket fogja szolgálni. Semminemű párt vagy klikk szolgálatában nem áll, hanem arra törekszik, hogy pártokon felülemelkedve, teljes mértékben megérdemelje olvasóinknak bizalmát.

Midőn olvasóinknak megköszönjük lapunk támogatását, kérjük, hogy pártfogását lapunk irányában a jövőre is tartsa meg.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben : . . . 6 korona
vidéken 7 korona

A HAZASZERETET.

Versecz, december 31.

Most, amikor az egész mindenség megmozdult, s mintha a szépen alkotott világ a föld négy sarkán kigyulladt pokoli tüzek hatása alatt ismét egy nagy kaoszba akarna összetömrölni; amikor az észak zordon hatalma reánk tört s országunkat molochként elnyelni igyekszik, egy különös érzés, amely csodálatos erőt, bátorságot önt mindenkibe, egy érzés, amely felszárítja a bu-

csuzás könnyeit, amely enyhíti a nyomort, elűzi a kínos gondokat, ez a felemelő érzés: a hazaszeretet.

Különös ennek az érzésnek a titokzatosága. Ott él a hazaszeretet mint egy pislogó méces mindannyiunk szívében, hiszen együtt szívjuk magunkba a hazaszeretetet az anyatejjel, a dajkamesék csodálatos szépségeivel, s amikor felnövekedünk ott szunnyadozik lelkünkben az örök láng; de aki a lángot nem táplálja, annak szívében a szent tűz elalszik.

A ma nehéz napjainak azonban megvan az a különös hatása, hogy még abban is, akiben a nagy érzés mintha elszunnyadt volna, felkeltse azt, sőt a szunnyadás reakciójaként mintha elemi erővel törne fel.

Rosszúl csett nekünk, amikor hallottuk, hogy az óriási löveg sáskajárás módjára ellepte Galiciát és Bukovinát, de mély fájdalom fogott el bennünket, amikor tudomásunkra jutott, hogy a mi Kárpátainkat is beszennyezték. Mintha villamos szikra csapott volna átrajtunk, s percen mindannyiunkban egy ideális fogalom támadt fel: a mi hazánk! Éreztük, hogy most igazán megsebeztek bennünket, hogy most egy pontot találtak ellenségeink, amely alkalmas arra, hogy mindnyájunknak őszinte fájdalmat okozzon. De a fájdalom nyomán egy szent fogalom szállt fel a néma ajkakra: «A magyarok Istenére esküszünk, hogy hazánkat minden ádáz ellenség elő megvédelmezzük»

A háboru tehát nem kozmopolitikus, hanem éppen sovinszta felfogást nevel. Ilyen nagy fordulatoknak kell jönniök, hogy az emberek megértsék, mi is a haza? Amíg béke uralkodott, amíg a nemzetek interna-

cionális vonatai minden feltűnés és különös jelenség nélkül vitték az embereket a határon át hazájukból a távoli országokba, legföljebb csak a távolból szállott haza a honvágy egyegy sóhaja, de most idehaza tanultuk meg megbecsülni és megérteni a haza eszméjét.

Megtanultuk, hogy a Kárpátoktól az Adriáig van egy földdarab, amelynek sorsa bennünket mindennél jobban érdekel, amelyért készek volnánk életünket és vérünket és minden vagyonunkat feláldozni. Ez a föld a haza földje.

És vajjon miért szeretjük a hazát? Azért, mert tudjuk, hogy ezt őseink vérel szerezték meg, mert tudjuk, hogy ezen a földön fejlődött ki ezer év alatt a magyar államiság eszméje, mert ennek a földnek a porában pihennek ősapáink, ebben nyugsznak szeretteink. De nemcsak hantok kötnék ide, hanem élet is és a boldogulás utja. Meggyőződünk róla, hogy e hazában mindenki egyforma, mindenki előtt tárva-nyitva áll a haladás, az emelkedés, mindenkinek érzelmeit, vallását, szokását, nyelvét nemcsak az állam, de a polgártársak is tisztelik, ez az ország tehát a béke, az egyetértés, az egyenlőség országa.

Ha a háborunak igen sok tekintetben pusztító, romboló hatása van is, ha a haladásban a nemzeteket talán évszázadokra vissza is veti, de jótékony momentumok is fűződnek hozzá. A háboru a tisztító fergeg, a nyári zivatar, mely után a béke szép szivárványa jelenik meg az égboltozaton.

A háboru az az erős kapocs, amely testvéri szeretetben egyesítette a nemzet

MENJETEK! . . .*)

Dráma 3 felvonásban.

Irták: Somló Margit és Weifert István főreálisk. VIII. o. t. k. (Folytatás.)

Gaby: Nem gyilkoltam. Nem érzem magam találva a vádtól. Hazafiságtól jöttem hazámat szolgálni; becsületes katona vagyok, hazafiságtűne, az égetett engem, láttam ezt a főhadnagyot s elborzadtam bele. Igazságom volt, sértegetett, igazságos hevem elragadt . . . nem tehetek róla, nem bírtam magammal — sértegetett mondom, leánykát csufolt, akinek otthon a kuckóban a helye. Felforrt tőle a vérem — hidalgó csufolt, véremig bosszantott — szégyenpirtól égtem, párbajra hívtam ki — itt tévedtek — nem gyilkoltam, párbajban öltem meg őt. S mondom számára még ez is derék halál volt. S mint, mintha zsiros lett volna a kardom, a hidalgó vére úgy futott le róla, mintha az évtizedes rozsdá még az is el nem törne magán, nem vegyült el benne. Lelőkte magáról, Lecsorgott a gonosz vér s mintha még az is elszégyelte volna magát, vörös színe bíborra válva csepegett gazdájára esve. — Tekintélyes bírák! Nem vagyok én bűnös, az ellenfeletem párbajban öltem meg.

* A dec. 7. diák hangversenyen előadva.

Hadbíró: Fiam! fiam! Párbajban! Hol voltak segédid? a jegyzőkönyv hol van?

Gaby: Jegyzőkönyv az nincsen, legföljebb a szolgálom s mondhatom, az eleven jegyzőkönyv, vén létére, pirult szégyenében.

Segédem pedig volna az igazság (szomoruan mosolyog). Az igazság igen, a segédem hol van? Biztos mélyen rejtőzködik valami nagy jogi foliansban. (Észébe jut valami.) O de ha jól meggondolom, önök olyképp itélik a dolgot, hogy a mostani nehéz időkben, amikor a hazának őt fentartó erős karokra van szüksége, egy ily férlíkartól fosztám meg imádott hazám. (Lerogy a padra.) Van benne igazság, ó hogy sujt az engem, sziklaszilárdon állott a fejem — hogy leverettem . . . (Felugorva) O de hiszen olyan gonosz volt az ember, oly nyegle. Joggal vertem le. Isten ember előtt: Igazságom volna . . . de a haza ellen bünt követtem el. (Összeszedi magát.) Tekintélyes bírák! hallgassák meg kérésem. Kegyelmezzenek meg nekem, ne itéljenek el. Az elesett nyomoru karja helyett ime itt az enyém. Mind a két karommal dolgozom majd a mún, a haza szepültelen szentségén, hogy magasra emeljem a többiekkel együtt, hogy újra ragyogjon a nagy világ fellett. Kegyelmezzenek, küldjenek a harctérre

ott omoljon vétkem váltságdíja, vérem, a vérel szerzett csatatérre s boldogan halok meg.

Hadbíró: (az ügyészhez) Halljuk véleményét!

Ügyész: (száraz, monoton hangon) Tekintetes Biróság! Az eset rövid. A vád és a vétség már tisztán áll előttünk. A vádlott azt állítja, hogy párbajban ölte meg Gálos főhadnagy. Véleményem, ha a küzdelem alapjában véve párbaj is volt, miután a formák hiányoztak a törvény szellemében vett tényleges párbajról nem lehet szó. A főhadnagy sértéseire a vádlottnak a becsületbírássággal való elintézés útján kellett volna felelnie. A vádlott hazánkat a nehéz időben egy térfiatól fosztotta meg. Enyhítő körülményt nem látok. A törvény erre vonatkozó szakaszai értelmében vétségéért halállal büntödjék.

Hadbíró: Tekintetes bírák! jól megmondjátok, jól megfontoltjátok (bírák összesugnak) (aztán feláll a hadbíró).

Hadbíró: O felsége a király nevében, mint a kolozsvári kerületi haditörvényszék Tábori Gyula huszárhadnagyot a törvénykönyv különböző szakaszaiba ütköző vétségekben bűnösnek találtuk és e szakaszok értelmében golyó általi halállal sujtjuk. Egyben megbizzuk Örfy Endre hadnagyot az ítélet végrehajtásával.

minden fiát, amely talán örök időkre elsimította az összes ellentéteket.

A háboru az a csodás jelenség, a mely a testvéremzetet közelebb hozta hozzánk.

A háboru volt az igazi alkalom, amely a magyar nemzetet a maga valóságában bemutatta.

S a háboru lett a hazaszeretet forrása is. Amikor a vész közelgett, amikor az ágyuk országunk körül dörögtek, akkor ébredtünk annak tudatára, hogy ezt az országot az ellenség előtt meg kell védeni. Szinte ösztönszerűleg támadt fel bennünk a legszentebb érzés.

De mi ebből a tanulság? Az, hogy hazánkat ne csak akkor szeressük, amikor sötét felhők tömörülnek fölöttünk, hanem mindenkor és minden alkalommal. Adja az Eg, hogy az új esztendő a győzelmek folytonos láncolatát hozza, hogy a békét a mi seregeink győzelmei vivják ki s ha meg lesz a béke, akkor is maradjon meg az emberek szívében a hazaszeretet, mert csak így folytathatjuk a békében azt, amit a háboruban megkezdettünk.

AMERIKAI GYERMEKEK

karácsonyi ajándékai.

Könnyes szemű magyar árvák fölnevelnek. A fájdalom kristály-csillogású könnyei fölcsikkadnak egy pillanatra és a kis kacsók, husos-gödrös kis kezek, ujjongva tapsikolnak. Az Árván maradt gyermekesereg álmodozik és álmukban egy nagy-nagy hajót látnak, amint a béke angyalának védőszárnya alatt nyugodtan, csöndesen suhan át a végtelen oceanon. Az isteni „Jason“ ez, az amerikaiak karácsonyi ajándékait szállító hajó. Az álmom valóra vált. Megjött a nagy hajó, roskadozva a sok-sok ajándék terhétől. Verseczre is jutott az adományokból.

Endre: (beszólítja) Parancs! (Gaby felé fordul, megismeri, rémülten) Gabym! Húgoeszkám! (Függöny.)

III. Felvonás.

(Szín: Ugyanaz a szoba, mint az I-ső felvonásban, Gaby nyugtalan alszik a diványon Endre jön be, Hozzá megy, nézi.)

Endre: Szegény kis hugom! Mily fájdalmat okozhattam neki tegnap. Micsoda terveket szöhetett az éjjel, hogy így ruhástul aludt el a pamlagon. Óh mennyire örvendek, hogy örömhírral köszönhettem, ha felébred (föleje hajol) Gabim! Húgoeszkám!

Gaby: (felnyitja szemét, fekvé marad egy darabig, aztán felugrik) Endre! Te itt Förtelen! . . . Légy erős bátyám! Én erős vagyok (Endre izgatottságában és rémültében kezébe-lévvő zsebkendőjét tépdési. Gaby azt hiszi, hogy a szemét akarja bekötni a fölbélővéshöz.) . . . Nem . . . Tedd el a kendőt! . . . Ne kösd be a szemem! . . . Tedd el! . . . Szembe akarok nézni a halállal . . . (összekötve) Átkozz meg Endre. . . . Ötlem! . . . (kezébe temeti arcát elkéseszedve) Hazám! Endre! Gergely bácsi! Bocssátok meg! (Fölveti a fejt, kiegyenesedik) Huzd (el a ravaszt Endre! Kis húgod fölszeget fövel áll.

Endre: (félre) Álmában beszél (rémülten!) vagy fejt veszítette! (magához) Istenem! (Gabyhoz) Gabym Húgoeszkám! Térj magadhoz! Már hogy is bánthatnám én egyetlen kis testvéremet! Nézd! Puska nincs kezemben, kard se derekamon Gaby: (végigné Endrén, azután magán, végre a szobán jártatja körül tekintetét; megdöbben) Hol vagyok Endre! . . . Hisz ez az én szobám! De hol az összakálú bíró? . . . Hol vádlom? . . . Te hoztál ide Endre? . . . Óh hát miért nem hajtottad végre az ítéletet? . . . Beszély?

Endre: Húgoeszkám (szeliden) csillapulj! Lázás

A beceses ajándékok az eddigi nagy harcokban elesett hősök szegény kiosi árvái részére elszomorkodott és korán megsebzett szívük gyógyítására, enyhítésére szolgálnak.

Egy békés ország gyermekeinek szeretete, melegsége árad ki minden egyes tárgyából. Az ember megdöbbentően nézi, szemléli a tárgyakat és elgondolja: milyen békés, milyen boldog is az a gyermekhad, mely most így adhat bizonyosságot szeretetéről, mely ilyen közvetlenül kedves módon gondoskodik a vérben uszó Európa szomorkodó árváiról. Az óriási rakomány csöndesen uszott az oceanon, a szelid és krisztusi jóssággal utnak indított „Jason“, büszkén szelte a nagy víz hullámain, hogy áthozza néhány órára az Ujvilág kékéjét, hogy derűt, mosolyt fakasszon a sápadt arcoeszkákon, a lázban remegő bűnös Európa árváinak arcán.

A napfényes békés ország gyermekeinek küldeményéből végigjárták az ajándékos ládák egész Európát, minden országot, ahol véres fellegekben sóhajt a háboru napja. A Magyarországnak szánt ládákat Tisza István gróf miniszterelnökhöz küldték, aki azután arányosan felosztva tovább küldte azokat az ország különböző helyeire. Így jutott három láda Temesvárra, egy pedig Verseczre. Az ajándékok legnagyobb része természetesen játékszer. Szívet derítő kis-csinységek, hangulatos holmik. Merengő babák, apró indiai-leánykák, morózus arcu medvék, lovak, kocsik, vasutak, szekrenyek, építőköcskák. Nagy garmadában hevernek a baba-holmik, a különféle amerikai társasjátékok, képeskönyvek, szóval mindaz, amivel a kicsiny szívekre a legjobban lehet hatni.

KÜLOMBSÉG.

Megjelentek a kivételes kormányrendeletek a lisztkeverésről, a kenyérsütésről, a gabona maximális áráról.

vagy. Talán . . . Nem! Bizonyára álmodtál a birákról, elítéléséről. Feküdj le Gabym.

Gaby: (magához) Álmodtam? (elmosolyodig) Lehetetlen! Hát csak álmom volt?? Szabad vagyok?

Endre: (felvidul) Mint a madár kedvesem! No persze, hogy álmodtál s fejemet adom, hogy a háborúról.

Gaby: Tehát álmom volt!? Endrém oh bocsáss meg, hogy annyira megijesztettelek! . . . Micsoda hőbortos kis húgod van neked! . . . De ilyet álmodni! . . . Csodálatos (össze borzad) Iszonyatos!

Endre: Szegény kicsikém! Milyen izgatot vagy még mindig. De örülj Gabym! Jó hírrel jöttem! Am el nem mondhatom, mert maga Gergely bácsi akarja kis kedvencének azt tudtára adni . . . Már itt is van a jó öreg (Gergely bácsi jön be. Gaby nyakába ugrik.)

Gaby: Aranyos Gergely bácsi!

Gergely bácsi: Kis szeleburdim! Még feldöntem! (Leül, miközbe Gaby mellé térdel és kis elkényeztetett gyerekek módjára ölébe hajtja fejét. Hát igaz, hogy téged is elfogott a hazai cég?)

Gergely bácsi: Egérkém! Fel a fejfel! Nézz ide! (selyempapírra burkolt tárgyat vett elő) Kibontja. Vörös keresztcsillag. Gaby karjára tűzi) Hát akkor menj a háboruba! A hazának adom mindkét gyermekem, s örömköny ragyog szememben, hogy ily kincsektől foszthatom meg magam! . . . Menjete! . . . (Gabyhoz) Apai szeretettel kis lányom a jó magyar katonákat. Vidítsd fel őket aranyos kedélyeddel! (Endréhez fordul, vállára teszi kezét) Kisérjen szerencse dicső harcaidban fiam! Szeressétek a hazát . . . (elérzékenyülve) . . . gondolatok néha Gergely bácsira, ki örömpesve várja haza győzelmes vitézeit!

Függöny. (Vége)

Gabonát maximális áron sem lehet kapni a malmok kétségbe vannak esve. S a közönség perel, zsörtölődik, hogy magasra állították meg az árát.

A lisztet keverni kell árpaliszttal, kukoricaliszttal, krumplicsal, mert el vannak zárva a határok, a kevés készletből tavaszra semmi sem marad.

A közönség eleinte viccel a rendeletek felett, azután megszedi éléskamráit a még vásárolható tiszta liszttel és csak azért is tiszta lisztet fogyaszt. Ne neked renedeled.

Ez a magyar.

A németek már előbb kiadtak minden rendeletet, pedig nekik tengereik vannak s azok nem zárhatók el olyan könnyen korlátokkal, mint a szárazföldi határok.

De ők még jobban ki tudják a szükségzet számítani és még óvatosabbak, tehát siettek és szigorubbak voltak.

És tovább mentek. Táplálékot gyártanak embernek, állatnak, amiből csak a tudomány gyártani enged.

Most meg egy újabb kis rendelet jelent meg, hogy ne legyen nagy Németországnak egy talpalat felhasználható földje, amit fel ne használjanak arra, hogy valami élelmet termeljenek benne.

Egyszerűen vessenek bele krumplit.

S ha már elfogy a föld, és ha valakinek nincs földje; minden kis ládikát, amibe máskor irágot gyömszölnék, használjanak fel arra hogy ebben az évben hasznos anyagot, élelmet termeljen. Vessenek abba is krumplit.

Ahova a német ég esője hull és napja süt, minden esőseppnek, minden napsugárnak be kell sorozódnia a nemzeti véderőbe s részt kell venni a harcban, ha mással nem, azzal, hogy egy főzet krumplit ad a közszükség szájába.

És millió és millió házban kivándorolnak a leánderes ládikákból a nyájas leánderek, e tisztes vón kisasszonyok és ahány láda, ládikó és deszka van, az mind besorozza magát a krumplitermelésre.

Ezen Magyarországon nagyot nevetnének és két hétig élénének viccből a lenge lányos kabarék.

A németek ellenben elolvassák a rendeletet s azt mondják: ohó, ennek oka is lehet, mert rendelet.

És millió meg millió főzet krumplicsal később fogynak ki az enivalóból, mint a humoros magyarok, akik mind hadseregszállítók szeretnének lenni.

Ez a német.

S ezért nagy és gazdag és erős a szervezett, okos, engedelmes német.

Mi pedig ennek révén elgondolkozunk rajta, vajjon Versecz határában mennyi parlag föld van, ahova egy-egy főzet krumplit lehetne vetni.

Kolozsvár közérővel mivelletti meg a mivelletlen földeket. Vajjon nálunk nincs föld s nincs közérő?

NAPIHIREK

Halálozás. Pénteken temették általános részvét nyilvánulás mellett egyik nagyiparosunkat Krausz Pétert. Alig 56 éves korában ragadta el hirtelen a halál körülből. Igen fogalmas bórkereskedése és cipőgyára volt. — Mult vasárnap hantoltak el egy főrealiskolai tanulót, Brunó Jánost, akit rövid két nap alatt a vörheny járvány vitt a korai sírba.

Hősi halál. Kedden temettek egy fiatal alig 18 éves közkatonát a helybeli temető hősök diszsjárába. A helybeli Vörös Kereszt hadi kórházban gondosan ápolták Horák N. brünni fogtechnikus, de oly sebet — átlótt tudó — hozott magával a déli harctérről, melynek következtében meg kellett hálnia. Nyugodjék békében itt szülőföldjétől távol.

Hős bajtársaihoz tért meg utolsó verseczi 1848-as honvéd. Most tudjuk csak igazán fel fogni, mily heroikus volt a két emberöltő előtti küzdelem, melyet öregapáink vívtak drága szabadságunkért, mert most benne vagyunk a háboru borzalmaiban. Akkor is, most is honvédekünk homlokára szállott a babér. Óriási tul-

sulyban levő ellenséget ütött-vert akkor a honvéd, mint teszi méltó unokája most is, Mihajlovics bácsink az öreg honvédhadnagyak azonban a gondviselő Isten nem adta meg a kegyet, hogy megérje azt a megnyugtató örömet: a honvédek visszaadták a muszkáknak a 48-as kölcsönt. Bár kórágán feküdt melyhez az a 88 tél kötötte, amelyik deres fején áthaladt, mégis mindig kérdezte környezetét a háború világ állása felől, fel-fel csillant a szeme, ha valami hős tettről értesült, mintha lelki szemei előtt vonulna el ismét az a dicső szabadságharc. Vissza idézte ifjúságát, lelkesedését, szíve szeretetét, amit mindent a hazának szánt, sok sok bajtársaival együtt. Könny csillogott szemében, bizonyára azokra gondolt, kik ott a csatamezőn lettek eltemetve, majd sóhaj tört magának utat kebléből, bizonyára a fájdalom kitörése, hogy immár a nagy idők, szabadságharcunk utolsó tanuja készül a halálra. Kedden halt meg, s csütörtökön kísérték utolsó útjára Mihajlovics Ferenc 48-as honvédnagyot. A megboldogult fiatalabb éveiben kivette részét a közélet tevékenységeiből, ahol nemes és jóról esett szó, ott Mihajlovics biztosan részt kért magának. Ezért magyarázható meg az az általános részvét, mellyel városunk közönségének apraja nagyja kísérte koporsóját a halottak birtalmába, hogy fáradt teste ott pihenessen. Lelke fölkereste azokat, akik vele együtt a haza legdrágább kincséért harcoltak, a szabadságért; utjában ki tudja hány mostani elesett hős lelke kíséri. Emléke élni fog!

Adomány kimutatás a cs. és kir. katonai kórházak számára. Városunk közönsége adományairól egy hosszú, hosszú listát kaptunk a következő sorok kíséretében: Megható volt az örömet látni, melyet a fentemlített adományok úgy a sebesült és beteg hőseinknél, mint kezelő orvosainál, ápolóinál s az egész közönségnél kiváltottak. Nem tudunk szavakat ez öröm leírására találni, s így a köszönet köteles kifejezése sem teszi a jótétemények magaslatos és vigasztaló voltát. Csak sikertelen kötelességet teljesítettünk tehát, midőn az összes jótétemények, különösen a r. k. nőegyletnek Dr. Rezsű Istvánné elnöknővel az élén s az összes gyűjtést végző hölgyeknek ezután hálás köszönetet mondunk. — Szíves elnézést kell kérnünk, hogy nem tölthetjük meg lapunkat az adakozók neveivel, hanem összegezzük, hogy 1913 K 71 f. gyűlt össze pénzben, szivarkában kb. 11000, ezután sok sok sütemény, karácsonyfadisz, levélpapír, irón, karácsonyfa stb. Igazán dicséretre méltó a jószívűség, amelyet közönségünk kimutatott.

Koszoru megváltás. A verseczi Férfi Dalárda, volt elnökének és alapítójának Mihajlovics Ferenc ravatalára szánt koszorút megváltotta és a Vörös Keresztnek 20 K adományozott.

Népességi statisztika a múlt esztendőben. A háborút év a népességi viszonyban is érezhető volt, de a jövő évben még inkább fogja azt a nagy kontrasztot mutatni ami a születés és halál esetei között majd mutatkozik. Az idén is már 17. több a halálozás mint a születés. Volt összesen 837. születés Rom. kath. fiu 238 leány 209. Gör. kel. fiu 196 leány 175. Ref. fiu 1. leány 4. Ág. ev. fiu 6. leány 2. Izr. fiu 3. leány 2. Gör. kath. leány 1. Meghalt ellenben 854 és pedig: Rom. kat. 223 férfi 195 nőnemben, (a természetes növekedés 29) Gör. kel. 220 férfi 187 nő (a fogyatkozás 46) Ev. ref. 9 egyén (-4) Ág. ev. 4 (-2) Izr. 9 (-4) Gör. kath. 7 (-6) Ezenkívül halva születés 20 esetben fordult elő. Külföldön született 15 egyén és 4 meghalt. Ami a házassági statisztikát illeti volt 129 pár rom. kath. 96 pár gör. kel. 4 pár izr. 1 pár ág. ev. 1 és vegyes házasság pedig 36 pár összesen 366 pár. külföldön pedig 6 pár esküdt. — Ha még elgondoljuk hányan hagyták el a várost, részint hogy túl a tengeren, avagy az ország más helyein akadjanak a jobb szerencsére; bizony szomorú az 1914 év statisztikája.

Verseczi Férfi Dalegylet a jótékony szolgálatában. Igen érdekes estélyt rendez városunk legidősebb dalárdája a Férfi Dalegylet szerdán e hó 13. a Glückmann-féle vigadóban. A mai komoly napokban, a zene és dallal akarja ez a közönséget szórakoztatni, hogy így a Vörös keresztnek valamint a harctéren

elesett helybeliek hátramaradottai javára valamiképp gyűjthessen. Már most beszélhetünk sikerről, mert a helybeli kipróbált erői mellé sikerült az itt időző Pál Teri a budapesti nép, opera művésznőjét a jótékony célnak megnyerni, hogy ő is gyönyörködtesse a közönségünket énekével. Ha átnézük a műsört megértjük a nagy érdeklődést, amely ezen estély iránt már is nyilvánul. 1. »Hymnusz«. Férfikar. 2. »A honvédhuszár« éneklő Bäuerle Béla. 3. »Szivemből téptem ezt a dalt.« Tavaszidál éneklő Pál Teri. 4. »Az Obsitos leányai« énekes bohózat. 5. »Hans Lody« Ballada éneklő Gertmann József. 6. »Liliomszál« »Énekelj nekem dalt« éneklő Pál Teri. 7. »Komm deutscher Bruder« éneklő Albach Ferenc. 8. »Gott erhalte« »Die Wacht am Rhein« Vegyes kar. 9. »Eljegyzés a tűzhely mellett« énekes vígjáték. Belépő jegyek a Hammerschmidt-féle könyvkereskedésben már kaphatók 2 K., 1 K. 60 f., 1 K. árbán.

Felolvasások. A »V. M. I. Ö. E.« felolvasásai csütörtökön megnyitottak. Szép és változatos hallgatóság előtt fejtette Dr. Greszler Gyula főreáliskolai tanár azokat az érdekköröket, amelyek a mostani világháború előtt az európai nagyhatalmak között főállottak. Egy pillantás az alábbi műsorra látni fogjuk, hogy ezen egyet a hallgatóságot az egész háborús viszonyokon átkarja vezetni, hogy minnél tisztában lásson e háborús világban. Ez magyarázza meg a nagyfokú érdeklődést a csütörtöki felolvasások iránt.

Műsor:

Január 14. A macedoniai kérdés. Greszler Gy. Január 21. A magyar faj a világháborúban. Szabó István.

Január 28. Háború és műveltség. Molnár J. Február 4. Jogviszonyok a háborúban. Dr. Buócz Béla.

Február 11. Pénzügyek a háború alatt. Zergényi Artur.

Február 18. A háború a közgazdaságban. Dörner János.

Február 25. Háború és közegészségügy. Dr. Zappé Ede.

Március 4. Tömeglélektan. Hlubovzky K. Március 11. A háborúk hatásai. Pongrácz A.

Játékony adomány. A tüdővészellenes védőállomás részére Stelanovics Miklós ur 10 Kt adományozott, amit ezennel megköszönve nyilvánosan nyugtatnak.

Szerencsétlenség. A napokban vasúti állomásunkon tolatás közben szerencsétlenség történt. Bakari Abrahám kakófalvi vasúti munkás a nagy szélben nem hallotta a jelzést, így a fékről leesett és az átmenő vagon mindkét lábát súlyosan megsebesítette. Egyik lábát már amputálták, ennek dacára még mindig súlyos állapotban.

HIRDETÉSEK

ÖZV. KIRCHNER J. E-féle

műintézet

Cégtulajdonos: KIRCHNER ERNO

Versecz

ajánlja magát minden e szakmába vágó munkák gyors, izléses és pontos elkészítésére.

8239 szhoz 1914 ár.

Hirdetmény,

Hős fiaink, testvéreink, házastársaink, rokonaink és jó barátaink különbség nélkül lelkesedéssel ragadták meg a fegyvert a szeretett haza védelmére, tehát az itthon maradtak érdekében is. A haza iránti szeretet szent tüztől felkeltette küzdenek, szenvednek és halnak meg mi értünk, a mi jövő boldogulásunkért. Hány családi tűzhely nélküli így gondozóját és fentartóját? Hány szerencsétlen gyermek kulcsolja naponként imára kicsiny kezecskéjét és őszinte gyermeki szívéből jövő fohással rebesgeti Jóságos Istenkém hozd vissza nekem minnél előbb szeretett apámat! Hány ilyen fohász marad eredménytelen, mert a szeretett édes atya valahol messze a haza védelmében életét veszti! Hány ilyen szerencsétlen díszeg éhesen a hideg télen fűtetlen szobában! Kinek a kötelessége ezen szerencsétlenek segítése? Nem-e nekünk, itthon maradtaknak, hisz a mi jövő létünk és boldogságunk védelmében halnak el ezen ártaatlanok táplálói és gondozói, nekünk kell tehát a háború eme igazi áldozatait segíteni? Fél tehát, kövesünk el minden tőlünk telhető, a harcban elesettek árváinak gyámolítására!

A szegények és árvák segítése a jótékonyaságnak legszebb, legnemesebb mezeje volt mindig, mennyivel inkább ilyennek kell lennie most, midőn a harcban elesettek helyett a hazának fiukat és leányokat kell nevelnünk midőn hazánk jövő polgárainak egy részéről van szó.

Az állam a maga részéről mindent elkövet e nemes cél érdekében de összes állami gyermekvédelmi intézményeink alig lesznek képesek a cél teljes megvalósítására, miért is az állam a mi támogatásunkra és segítségünkre szorul. Megvagyunk győződve arról, hogy Versecz város közönsége nem fog elzárkózni e nemes cél előmozdításától, hogy az eddigiekben tanúsított hazafias lelkesedését, szeretetét és áldozatkészségét a hadba elesettek árvái felé is fordítja.

E meggyőződéssel fordulunk Önökhöz, azon kérelemmel, hogy mindazok, kik a harcban elesettek árvái közül a maguk családi tűzhelyéhez fogadni és apjuk helyett apja óhajt tenni, úgy azok is, kik ily elárultakat örökbe hajlandók fogadni, valamint azok, akik gondozásukat és nevelésüket magukra akarják vállalni ebből szándékukat Versecz város árvaszékénél jelentsek be.

Iparosok és kereskedők, első sorban is Önökhöz fordulunk! A haza, megvagyunk győződve, méltóan számít Önökre e nemes célra, fogadjanak minél több ilyen szerencsétlen elárultat maguk közé és apai szeretettel vezessék őket be szakismeretükbe. Jelentkezzenek minnél nagyobb számmal a hadban elesettek árváinak tanoncul való felvétele végett.

Nemesszívű családok és emberbarátok! Egyletek, egyesületek, kik embertársaitok boldogságának munkáját tisztelték ki zászlótokra szent célul segítetek a háború igazi áldozatait.

De jöjjenek segítségére azok is, kik a családi tűzhely melegét nem oszthatják meg. Áldozat készségeket tegyék lei hetővé a haza eme árvái felnevelését. Ugyanis az állam gyermekmenhelyek a hadba elesettek árváit egy éves korig 14 K, 1-7 évig 8 K, ezután 15 életévükig havi 10 kor. tartásdíj és havi 6 K fizetése ellenében felveszik és nevelik.

Nem terheli a havi 6 korona költség fizetése a jótévőt, akkor kétségtelen, hogy az ilyen gyermeket elhagyotta mellett volna nyilvánítani, ha a jótévő család a tartásdíj fizetésének kötelezettségét nem vállalta volna.

Versecz város árvaszéke bizalommal fordul a város nemes szívé családjaihoz, egyesületeihez és egyleteihez, meg van győződve, hogy eme legszentebb kötelessége teljesítésénél, a közönség támogatása mellett a háború legártatlanabb áldozatainak fogja lehetővé tenni, hogy a haza hasznos polgáraivá legyenek.

Felhívjuk tehát mindazokat akik a hadban elesettek árváit magukhoz venni, vagy örökbe fogadni, vagy tanoncul alkalmazni óhajtnak, avagy értették az állami gyermekmenhelyben való nevelésük költségeit megfizetni hajlandók, ebből szándékukat a városi árvaszékénél jelentsek be.

Versecz város árvaszékének 1914 évi december hó 9-i napján tartott teljes üléséből.

Dr. REZUCHA kir. tan., polgármester.

Versecz thjt. város tanácsától.
16845 sz. tan. 1914.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Versecz thjt. város háztartási és központi villamosteleg korházi, nyugdíj, árvaház, szegény és mező-és szőlő a községi iskola építési, a városi törzstörke és háztartási tartalék alapról, valamint a Meszicspatak és a városi muzeum és könyvtár alapról 1915 évre szóló Versecz thjt. város törvényhatósági bizottságának m. é. december hó 30-án tartott rendes havi közgyűlésében tárgyalta költségelirányzata az azt megállapító 16845 1014 ikt. számú közgyűlési határozattal és a vonatkozó összes iratokkal együtt f. évi január hó 4-től kezdve 25 nap alatt vagyis 1915 évi január hó 18-ig bezárólag a vár. számvevősnél a szokásos hivatalos órák alatt közbetekintés végett kitétetik jogában állván az 1886 évi XX. t. cz. 8 §-a értelmében minden adozónak a fentérintett idő alatt az idézett közgyűlési határozat ellen felebbezését a városi tanácsnál írásban beadni.

Versecz, 1915. évi január hó 2-án.

Dr. Rezucha, kir. tanácsos, polgármester.

Györi Mór és Fia

divatárucég

Verseczen

Telefon 70.

Telefon 70

Megérkeztek a téli ujdonságok

Costüm kelmék
Blouse flanell és szövet
Barchetok
Szönyegek
Női fehérnemük
Peluche és bársonyok
stb. stb.,
különlegességek ruhákra és
blouseokra.

17517 sz. 1914.

Hirdetmény.

A nagym. m. kir. földmivelésügyi Miniszter 13900 eln. 1914. számú körrendelete alapján ezennel közhírré tétetik, hogy a m. kir. Miniszterium 1914 évi december hó 21-én 9227 M. E. szám alatt kiadott rendeletével a zabért követhető legmagasabb árat súlyminőségre való tekintet nélkül métermázsánként (100 kg.) 24 K. szóval huszonnégy koronában állapította meg. Ezt a legmagasabb árat, amely magában foglalja a rakodó állomáshoz való szállítás költségeit is, zsáknélkül, az átvétel helyén és készpénzfizetés mellett történt eladás esetére kell érteni.

A fenti körrendelet intézkedéseire képest felhívatik Versecz város lakossága, hogy a mai naptól számított 8 nap alatt a saját vetőmag és gazdasági szükségletén felül levő egész zabkészletét kivétel nélkül mindenki írásban vagy szóval jelentse be annál a községi elöljáróságnál (helyben a városi tanácsnál) a melynek működési területén a készlet fekszik. Az a kinek a törvényhatóság területén több község határában van készlete, összes készletét annál az elöljáróságnál jelentse be, amelynek működése területén készletének nagyobb része fekszik a többi elöljáróságot pedig értesítse, hogy a bejelentést melyik községi elöljáróságnál tette meg.

Verseczen, 1915. évi január hó 5-én.

Dr. Rezucha, kir. tanácsos, polgármester.

17107 sz. 1914.

Verseny tárgyalási hirdetmény.

A városi rendőrlégénység és szolgáloményzet részére 1915 évben szükséges egyenruha és felszerelés szállításának biztosítása céljából 1915 évi február hó 1-én délelőtt 9 órakor a vár. tisztartói irodában nyilvános árlejtés fog tartatni.

A szükséglet a következő:

- A) A városi rendőrlégénység részére:
26—26 drb. nyári sapka, nyári zubbony, báránnyőr gallér, pantalló.
B) A hivataloszolgrák részére:
13—13 drb. fekete zubbony, sűrke pantalló, sűrke mellény.
C) A hivataloszolgrák részére:
2 drb. nyári sapka, 2 drb. téli sapka, 4 drb. nyári zubbony, 2 drb. téli zubbony, 4 drb. nyári nadrág, 2 drb. téli nadrág, 4 drb. nyári mellény, 2 drb. téli mellény, 2 drb. téli tisztiköpeny, 2 drb. ezüst kardbojt, 2 drb. nyakravaló, 4 drb. szarvasbőr keztyű.

Az ajánlathoz 5 százalék bánatpénz csatolandó készpénzben, vagy óvadékképes érték-papírokkal.

Csakis szabályszerűen kiállított, pecséttel lezárt és sértetlen borítékban elhelyezett ajánlatok fogadhatnak el.

Versecz thjf. város tanácsától.

Az ajánlatok 1915 évi január hó 31-én d. u. 4 óráig nyújtandók be Versecz thjf. város polgármesteri hivatalnál és később érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A beérkezett ajánlatok 1915 évi február hó 1-én délelőtt 9 órakor a városi tisztartói hivatalban fognak felbontatni és ennél az ajánlattevők, vagy megbízottaik is jelen lehetnek.

Az árlejtési feltételek a vár. tisztartói hivatalban a hivatalos órák alatt bárki által betekintheők és kívánatra posta útján megküldetnek.

Versecz thjf. város törvényhatósági bizottsága, illetve a városi tanács fentartja magának azon jogot, hogy a beérkezett ajánlatok közül az összeg nagyságára való tekintet nélkül választhasson.

Versecz thjf. város tanácsának, 1914 évi december hó 28-án tartott üléséből.

Dr. Rezucha, kir. tanácsos, polgármester.

Versecz thjf. város rendőrkapitánysága.

11595. sz. — Kig. 1914.

Vásár-hirdetmény.

A verseczi »Gyertyaszentelő-Boldogasszony nagy vásár 1915. évi január hó 29., 30., 31. és február 1-én fog megtartatni.

Marhát csak nappal és pedig reggeli 6 órától este 5 óráig szabad felhajtani. Miután f. évi január hó 28-án heti piac van, az állatok felhajtása már ezen a napon meg van engedve.

Kereskedők és iparosok kötelesek iparigazolmányukat magukkal hozni és kívánatra felmutatni és különösen figyelmeztetem a közönséget, hogy a kocsik elé befogott lovak és szarvasmarhák is szabályszerű marhalevelekkel láthatók el, mert marhalevél nélkül a vásártérre kocsik elé fogott állatok bebocsájtatni nem fognak.

Versecz, 1914. évi október 16-án.

Dr. Markovics György,
rendőrfőkapitány.

Versecz th. város tanácsától.

17395 szám tan. 1914.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Versecz város törvényhatósági bizottságának 1914 évi december hó 30-án tartott rendes havi közgyűlésében 17395 1914 szám alatt hozott határozata alapján a vadászati jognak 12 évre leendő bérbeadása céljából 1915 évi január hó 21-én délelőtt 10 órakor a városháza nagy üléstermében nyilvános szóbeli árverés fog tartatni.

Az árverési feltételek Held Gusztáv városi tanácsnok irodájában a hivatalos órák alatt bárki által betekintheők.

Verseczen, 1915. évi január hó 7-én.

Dr. Rezucha, kir. tanácsos, polgármester.

Hirdetmény.

KATONAI TAKARÓ pokroc szerezendők be.

Berg testvérek áruházában

VERSECZ